

ศิวा�พร ทุปคันธ์ 2553: การตีงในโตรเจนของจุลินทรีย์อิสระในดินในระบบการปลูกข้าวโพดแบบไม่ไถพรวน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ อัตราการตีงในโตรเจนและผลกระทบของการปลูกข้าวโพดแบบไม่ไถพรวนและแหล่งที่มาของชาตุอาหารพืชที่มีต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของข้าวโพดหวาน โดยทางแผนกรทดลองแบบ split plot in randomized complete block design จำนวน 4 ชั้น ประกอบด้วย main plot เป็นระบบการไถพรวนมี 2 ปัจจัย ได้แก่ การไถพรวนแบบปกติ และการไม่ไถพรวน และ sub plot เป็นแหล่งที่มาของชาตุอาหารพืช 7 ตำรับ ได้แก่ 1) ไม่ใช้ปุ๋ยและเชื้อจุลินทรีย์ 2) ปุ๋ยเคมีอัตรา 19 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ (อัตราปกติ) 3) ปุ๋ยเคมีอัตรา 9.5 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ (อัตราครึ่งหนึ่งของปกติ) 4) เชื้ออะโซ่โตแบคเตอร์ 5) เชื้ออะโซ่โซล่าส์ไบรลัม 6) ปุ๋ยพืชสดถั่วเหลือง และ 7) ปุ๋ยพืชสดถั่วเขียวผลการวิจัยพบว่า ระบบการไถพรวนที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อปริมาณเชื้ออะโซ่โตแบคเตอร์และเชื้ออะโซ่โซล่าส์ไบรลัม อัตราการตีงในโตรเจน ปริมาณผลผลิตของข้าวโพดหวาน และปริมาณชาตุอาหารหลักในพืชแต่แหล่งที่มาของชาตุอาหารพืชที่แตกต่างกันมีผลต่อถักยณะดังกล่าว คือ การใส่เชื้ออะโซ่โตแบคเตอร์และเชื้ออะโซ่โซล่าส์ไบรลัมส่งผลให้มีปริมาณเชื้ออะโซ่โตแบคเตอร์ และเชื้ออะโซ่โซล่าส์ไบรลัมในดินเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งการใช้เชื้ออะโซ่โตแบคเตอร์มีอัตราการตีงในโตรเจนในดินสูงที่สุด (6.694 มิลลิกรัม ในโตรเจนต่อชั่วโมงต่อตารางเมตร) รองลงมาเป็นการใช้เชื้ออะโซ่โซล่าส์ไบรลัม และการใช้ปุ๋ยพืชสดถั่วเหลืองและถั่วเขียว สำหรับการตีงในโตรเจนบริเวณราก พนว่าการใช้เชื้ออะโซ่โซล่าส์ไบรลัมส่งผลให้มีอัตราการตีงในโตรเจนบริเวณรากพืชสูงที่สุด (0.125 มิลลิกรัม ในโตรเจนต่อชั่วโมงต่อตารางเมตร) เมื่อพิจารณาถึงปริมาณผลผลิตของข้าวโพด พนว่าการใช้เชื้ออะโซ่โตแบคเตอร์ เชื้ออะโซ่โซล่าส์ไบรลัมและใช้ปุ๋ยพืชสดถั่วเขียวมีน้ำหนักฝักดีของข้าวโพดไม่แตกต่างกับการใช้ปุ๋ยเคมีอัตราครึ่งหนึ่งของปกติ ขณะที่การใช้ปุ๋ยเคมีอัตราปกติจะมีน้ำหนักฝักดีสูงที่สุด (1,538.61 กิโลกรัมต่อไร่) และพนว่าแหล่งที่มาของชาตุอาหารพืชที่แตกต่างกันส่งผลให้พืชมีปริมาณในโตรเจนแตกต่างกันทางสถิติ แต่ไม่ส่งผลต่อปริมาณฟอสฟอรัสและโพแทสเซียมในพืช และคุณสมบัติบางประการของดินหลังการเก็บเกี่ยว